

[Weikop.]

flere midler til kunsten; og for at man ikke skal misforstå de bemærkninger, jeg senere kommer med, vil jeg allerede nu sige, at vi også er indstillet på at gå ind for, at bevilningen til kunstneriske formål forhøjes fra 700 000 kr. til 1,5 mill. kr.

Men når jeg har sagt dette, må jeg også sige, at jeg ikke i alle henseender er enig i den fremgangsmåde, der foreslås med hensyn til beløbets fordeling; der er jo nemlig kommet noget nyt til. Der er, som det allerede er sagt, indhøstet erfaringer gennem de sidste år med hensyn til Statens kunsthøjsskoles virksomhed. Erfaringen går jo ud på, at Statens kunsthøjsskole startede, kan man godt sige, meget langsomt, som det vel også var ventet. Nu er der kommet lidt mere fart over det, hvilket ses af de beløb, der er brugt og vil blive brugt. Mange arbejder er kommet i gang. Man kan også sige, at der er kommet så meget gang i sagen, at fondets styrelse er af den opfattelse, at beløbet nu kan sættes op. Jeg har forstået, at styrelsen har været af den opfattelse, at beløbet kunne sættes op med ca. 500 000 kr.; ifølge lovforslaget bliver der altså tale om et noget større beløb.

Jeg tror, at man kan sige, som det allerede er sagt af det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre), at kunsthøjsskolen har tjent sit formål. Men på ét område har kunsthøjsskolen faktisk lidt en skuffelse; det er med hensyn til de midler, som kommuner og institutioner har trukket på kunsthøjsskolen til kunsthøjsskoler. Det vil altså med andre ord sige, at statens bygninger har haft og fortsat vil have mulighed for at få broderparten af de midler, der kan stilles til rådighed for kommunerne, hvis ikke der sker en ændring. I hvert fald er man jo helt klar over, at det beløb på indtil $\frac{1}{3}$ til kommunerne ikke på langt nær er blevet benyttet.

Statens kunsthøjsskole har bl. a. til formål at fremme kunsten, og derudover søger det også at støtte kunstnerne. Men det har også det formål, som det er sagt, at give så bredt et udsnit af befolkningen som muligt glæde ved de kunsthøjsskoler, som bevilges af Statens kunsthøjsskole. Det er jo en helt rigtig tanke, for de kunsthøjsskoler, der kommer frem gennem Statens kunsthøjsskole, er jo virkelig noget, man selv har bidraget til. Jeg forstår også, at man er ganske klar

over dette problem med, at kommuner og institutioner ikke har gjort brug af de bevilgede beløb i det tilsigtede omfang, og man er altså nu inde på, at man ved en kongelig anordning vil give styrelsen bemyndigelse til at kunne bevilge indtil 75 pct. af et kunsthøjsskoles anskaffelsessum, når det drejer sig om ikke-statslige bygninger, medens statens bygninger fremdeles skal have hele beløbet dækket. Forslaget om at give styrelsen bemyndigelse til at yde indtil 75 pct. i stedet for at følge den praksis, som faktisk har været gældende, at man kun har ydet $\frac{1}{3}$, forekommer mig at give en meget betydelig usikkerhed for kommuner og institutioner alene derved, at de ikke på forhånd ved, hvor stort et tilskud de kan regne med. Det forekommer mig også, at det vil give en betydelig usikkerhed inden for administrationen, for hvem skal have 33 pct., hvem skal have 50 pct., og hvem skal have 75 pct.? Er det kommunernes eller institutionernes økonomi, der kan blive afgørende for tilskuddets størrelse, eller vil det bero på kunsthøjsskolerens anskaffelsespris, om den er stor eller lille, eller om det er et stort kunsthøjsskole eller et lille kunsthøjsskole? Jeg tror, at det vil virke uheldigt med variable tilskud. Formålet er jo, at kunsthøjsskolerne skal komme ud i landet, ud i kommunerne, og det kan efter min opfattelse kun ske ved, at man altid giver 75 pct. af anskaffelsesværdien, for så ved kommunerne, hvad de kan få, når de sender et andragende ind. At kunsthøjsskolen i sig selv skal være godt, og at stedet, hvor det placeres eller opsættes, skal være egnet, er en naturlig ting.

Hvis man gør det, som jeg her er inde på, og som jeg håber og tror man vil tilslutte sig, er jeg sikker på, at der vil komme gang i kommunernes og institutionernes kunsthøjsskoleinteresse. Jeg vil gerne gentage, at man bør tillægge det stor betydning at få ønskerne frem både fra store og små kommuner hele landet over; de bør animeres til at sende ønsker ind om større og bedre og måske også kostbarere kunst, end man ellers ville have anskaffet; derved imødegår man den opfattelse, som findes — jeg mener med urette — at kunsthøjsskolen mere er for statens bygninger, for statens arkitekter og for statens bygningsinspektører.

Efter forslaget er det da også meningen,